

Када је документација о набавци одређених покретних ствари уништена, а на основу налаза и мишљења вештака те расположиве документације тужиоца и туженог тј. њихових пословних књига утврђено да се покретне ствари које су пописане у извршном поступку воде као основна средства тужиоца, при чему се налазе у државини тужиоца на адреси седишта тужиоца онда је тужилац доказао да је власник тих ствари и да има прави које спречава извршење

(Из пресуде Привредног апелационог суда Пж 7104/15 од 09.03.2016. године)

"Полазећи од наведеног утврђеног чињеничног стања, првостепени суд утврђује да је тужилац власник ствари које су пописане и процењене као имовина туженог ..., те усваја тужбени захтев тужиоца у целини.

При горе наведеном треба имати у виду да из списка произилази да је тужилац у току поступка навео да у својој документацији нема податке о основу по коме су књижене скеле, пошто су скеле давно набављене, те да је тужилац улазне документе о набавци робе уништио у складу са одредбама Закона о рачуноводству, а ове чињеничне наводе тужиоца тужени није оспорио.

На утврђено чињенично стање, у овом спору мале вредности, има места примени одредбе члана 34. став 1. Закона о основама својинскоправних односа, иако се, првостепени суд не позива на наведену материјално-правну одредбу, (већ се позива на одредбу члана 50. Закона о извршењу и обезбеђењу), али наведено код утврђеног чињеничног стања и правилног закључка првостепеног суда да је тужилац власник предметне ствари, не утиче на правилност побијане пресуде.

Наиме, код чињенице које нису оспорене, а које је тужилац истакао, да нема податке о основу по којем су књижене скеле, пошто су скеле давно набављене, да је документација о набавци уништена, првостепени суд је правилно, на основу налаза и мишљења вештака, те расположиве документације тужиоца и туженог, тј. њихових пословних књига, утврдио да се предметне ствари воде као основна средства тужиоца, при чему се оне налазе у државини тужиоца, тј. на адреси седишта тужиоца. Стога су и били испуњени услови да, сагласно члану 34. став 1. Закона о основама својинскоправних односа, првостепени суд утврди право својине тужиоца на предметним ствари и извршење прогласи недопуштеним на њима. Тужилац у датим околностима није могао другим доказним средствима ни доказивати своје право, тако да тужилац неосновано указује, да у конкретној ситуацији налаз и мишљење вештака није адекватно доказно средство.

При наведеном, првостепени суд је утврдио да се пописане цеви и потпорни стубови воде у пословним књигама тужиоца као делови за скелу, а да те исте ствари нису књижене ни на једном конту у пословним књигама друготуженог. Стога у закључцима првостепеног суда о битним чињеницама нема противречности.

Неосновано се у жалби истиче, да евиденција друготуженог на коју се позива вештак није приложена суду уз налаз, јер супротно произилази из списка, а такође и сам првостепени суд у образложењу првостепене пресуде наводи и утврђује да постоји документација која је саставни део налаза вештака и то биланс стања друготуженог за 2013. и 2014. године и закључни листови друготуженог за 2012., 2013. и 2014. годину и цени ове доказе. Стога су ови жалбени наводи неосновани."